

- e) górnik I stopnia,
górnik II stopnia,
górnik III stopnia,
f) aspirant górniczy I stopnia,
aspirant górniczy II stopnia,
aspirant górniczy III stopnia,
oraz ustalić i wprowadzić specjalne odznaki dla każdego z tych stopni.

5. Niezależnie od uroczystego tradycyjnego stroju górniczego, wprowadzić służbową odzież górniczą, na której winny być noszone odznaki stopni służbowych. Odznaki te winny być noszone również i na uroczystym tradycyjnym stroju górniczym.

6. Wprowadzić tytuł „Zasłużony Górnik Polski Ludowej”. Tytuł ten nadawać będzie Minister Górnictwa i Energetyki najbardziej zasłużonym przodownikom pracy spośród górników i nadgórników, posiadających co najmniej pięcioletni okres pracy pod ziemią. Ustalić specjalną odznakę dla osób nagrodzonych tytułem „Zasłużonego Górnika Polskiego Ludowego”.

„Zasłużonym Górnikiem Polskiego Ludowego” wydawać bezpłatnie uroczysty tradycyjny strój górniczy, wraz z odznaką.

7. Niezależnie od postanowień punktu 2-go nagradzać pracowników górnictwa węglowego, którzy przepracowali nienagannie i nieprzerwanie co najmniej 25 lat w górnictwie węglowym, specjalną brązową odznaką honorową, dyplomem honorowym i pamiątkowym zegarkiem, a tych, którzy przepracowali co najmniej lat 35 — dodatkowo srebrną odznaką honorową.

III. W zakresie opieki socjalnej i zdrowotnej oraz praw emerytalnych.

1. Podwyższyć świadczenia kopalń węgla na pomoce naukowe dla uczyszczających do pierwszych siedmiu klas szkoły podstawowej dzieci pracowników zatrudnionych pod ziemią do 1.500 zł. jednorazowo rocznie przy rozpoczęciu roku szkolnego.

2. Zwiększyć zasiłek wypłacany pracownikom przemysłu węglowego przez instytucje ubezpieczenia społecznego w okresie czasowej niezdolności do pracy, spowodowanej nieszczęśliwym wypadkiem pod ziemią, począwszy od 6 dnia niezdolności do pracy, z 70% na 100%, a zasiłek domowy z 50% na 70%.

3. Zapewnić od dnia 1 stycznia 1951 r. pracownikom kopalni węgla pracującym pod ziemią takie uprzywilejowanie przy wymiarze rent i pensji, aby łączne zaopatrzenie, ustalone w zależności od ilości lat pracy pod ziemią 1 stopnia utraty zdolności do pracy doprowadzone zostało przy maksymalnym wymiarze do 60% przeciętnego zarobku.

4. Ustalić, począwszy od dnia 1 stycznia 1951 r., że pracownik zatrudniony pod ziemią uzyskuje prawo do najwyższego wymiaru renty i pensji, obliczonej według zasad pkt. 2 z chwilą osiągnięcia 55 roku życia i co najmniej 25 lat pracy pod ziemią, niezależnie od stopnia utraty zdolności zawodowej lub zarobkowej.

5. Ujednolicić ubezpieczenie na wypadek trwałej niezdolności do pracy zawodowej i zarobkowej osób zatrudnionych w górnictwie węglowym.

6. Ustalić, że pracownicy górnictwa węglowego zachowują pełne prawo do należnej im renty i pensji również i wówczas, gdy nadal pracują zarobkowo.

IV. W zakresie wypoczynku.

1. Zatwierdzając dotychczasowe postanowienia o urlopach dla górników, zwiększyć dla rękaczy i ładowaczy począwszy od 1 stycznia 1950 r. okres corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego, po przepracowaniu nieprzerwanie na tej samej kopalni co najmniej jednego roku pod ziemią, do 21 dni kalendarzowych, płatnych jak dni robocze.

2. Zapewnić pracującym pod ziemią, po nienagannym i nieprzerwanym przepracowaniu 3 lat, prawo otrzymania raz na rok bezpłatnie na koszt kopalni biletu kolejowego dla pracownika i jednego członka rodziny w dowolnie obranym kierunku, tam i z powrotem.

V. Przepisy ogólne i końcowe.

1. Ustalić, że okresy pracy wymagane dla uzyskania przywilejów określonych w niniejszej uchwale liczone będą od dnia uruchomienia zakładów pracy przemysłu węglowego po ustaniu działań wojennych w 1945 roku. Jednakże uznane będą przepracowane na obszarze Państwa Polskiego również przed dniem ustania działań wojennych w 1945 r. — lata pracy w górnictwie węglowym przy stosowaniu przywilejów, określonych w pkt. II 7, lata pracy pod ziemią, przy stosowaniu przywilejów określonych w pkt. III 3 i 4.

2. Ustalić, że przeniesienie pracownika w drodze służbowej z jednego zakładu pracy górnictwa węglowego do innego zakładu pracy górnictwa węglowego nie powoduje utraty ciągłości pracy, wymaganej niniejszą uchwałą.

3. Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

1176.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 30 listopada 1949 r.

w sprawie zasiłków pogrzebowych dla rodzin zmarłych górników.

Celem przyjęcia z pomocą rodzinom zmarłych górników przemysłu węglowego Rada Ministrów postanawia:

1. Podwyższyć jednorazowy zasiłek wypłacany przez kopalnię rodzinie pracownika zmarłego na skutek nieszczęśliwego wypadku pod ziemią z 3-ch miesięcznego ostatniego pełnego zarobku na 6-cio miesięczny ostatni pełny zarobek zmarłego.

2. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1949 r.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

1177.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 30 listopada 1949 r.

w sprawie nadania statutu Bankowi Inwestycyjnemu.

Na podstawie art. 8 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o reformie bankowej (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 412) Rada Ministrów na wniosek Ministra Skarbu uchwala, co następuje:

§ 1. Nadaje się Bankowi Inwestycyjnemu statut stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązującą od dnia 1 listopada 1949 r.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

Załącznik do uchwały Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1949 r. w sprawie nadania statutu Bankowi Inwestycyjnemu (poz. 1177).

STATUT BANKU INWESTYCYJNEGO

Nazwa, charakter prawny i siedziba.

§ 1. 1. Bank Inwestycyjny powołany do życia na mocy art. 5 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o reformie bankowej (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 412) zwany w dalszych przepisach niniejszego statutu „Bankiem” jest bankiem państwowym.

2. Bank ma prawo używania pieczęci z godłem państwowym i napisem „Bank Inwestycyjny”.

§ 2. Bank podlega Ministrowi Skarbu.

§ 3. 1. Bank jest osobą prawną prawa publicznego.

2. Bank nie podlega wpisowi do rejestru handlowego.

3. Bank ma prawo do samoistnego zastępstwa prawnego. Minister Skarbu może jednak w drodze zarządzenia zlecić Prokuratorowi Generalnemu R. P. zastępstwo sądowe Banku w niektórych lub we wszystkich sprawach.

§ 4. 1. Siedzibą Banku jest miasto stołeczne Warszawa.

2. Działalność Banku rozciąga się na obszar całego Państwa.

§ 5. 1. Minister Skarbu na wniosek Dyrekcji Banku:

a) zarządza otwieranie i zwijanie oddziałów i ekspozytur Banku oraz ustala ich siedziby,

b) ustala strukturę organizacyjną Banku oraz etaty stanowisk.

2. Terytorialny i rzeczowy zakres działania oddziałów i ekspozytur ustali regulamin wydany przez Dyrekcję Banku.

Fundusze własne i majątek Banku.

§ 6. 1. Fundusze własne Banku składają się z:

a) funduszu zakładowego,

b) funduszu rezerwowego,

c) innych funduszy o specjalnym przeznaczeniu.

2. Fundusze własne Banku tworzy się na zasadach systemu finansowego banków.

§ 7. 1. W ramach planu inwestycyjnego Bank ma prawo nabywać majątek nieruchomy oraz budować domy na własny użytek Banku lub na mieszkania dla swych pracowników.

2. Zbywanie i obciążanie majątku nieruchomego wymaga zgody Ministra Skarbu.